

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 maja 2018 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Inspektorat w K. stwierdził, że R. W. od dnia 1 stycznia 2018 r., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, z tytułu zatrudnienia jako pracownik u płatnika składek M. G. (1). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgłoszenie przez R. W. roszczenia o wypłatę zasiłku z ubezpieczenia chorobowego, po dwóch miesiącach od zgłoszenia jako pracownika, zainicjowało wszczęcie postępowania, mającego ustalić czy zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych, zostało dokonane jedynie w celu umożliwienia uzyskania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W pierwszej kolejności, Zakład Ubezpieczeń Społecznych zauważył, że zgłoszenie R. W. zostało dokonane z uchybieniem ustawowego terminu, ponieważ dokument zgłoszeniowy (...), wskazujący datę zgłoszenia R. W. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego na dzień 1 stycznia 2018 r., wpłynął do Zakładu dnia 16 stycznia 2018 r., to jest po upływie 7-dniowego terminu na dokonanie zgłoszenia, a także już po powstaniu niezdolności do pracy R. W.. W dalszej kolejności, organ rentowy wskazywał, że w okresie od 1 sierpnia 2016 r. do 30 listopada 2016 r. oraz od 1 lutego 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. R. W. zgłoszony był do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego, wypadkowego i obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego przez płatnika M. G. (1), jako osoba wykonująca umowę zlecenie. Dnia 29 grudnia 2017 między stronami została zawarta umowa o pracę na czas określony od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r., rodzaj wykonywanej pracy: transport odzieży, w pełnym wymiarze czasu, wynagrodzenie 2.100,00 zł. W przedłożonych aktach pracowniczych brakowało orzeczenia lekarskiego z (...) o braku przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia przez R. W. pracy, co – zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – skutkowało niemożnością dopuszczenia go do pracy.

W złożonych, na piśmie, wyjaśnieniach z dnia 9 kwietnia 2018 r., M. G. (1) wskazywała, że zmiana rodzaju umowy spowodowana była potrzebą zwiększenia wymiaru czasu pracy oraz dobrze wykonywanym zleceniem, a także dobrą sytuacją firmy pozwalającą na zatrudnienie pracownika. Rodzaj świadczonej pracy nie uległ zmianie. Ubezpieczająca zaznaczyła także, że zgłoszenia pracownika do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokonywało biuro rachunkowe. Po przeanalizowaniu dokumentacji, organ rentowy doszedł jednak do przekonania, że pracownik miał wykonywać pracę na specjalnie utworzonym stanowisku, nie przynoszącym firmie przychodów a jedynie tworzącym koszty. Podczas długotrwałej nieobecności nikt nie zastępował R. W., co więcej analiza konta płatnika składek w systemie informatycznym ZUS wykazała, że liczba osób wykonujących pracę u M. G. (1) uległa zmniejszeniu (w grudniu 2017 r. wykazano 19 ubezpieczonych, zaś w styczniu 2018 r. i lutym 2018 r. po 16 ubezpieczonych). Ponadto, zakład rentowy zwrócił uwagę, że brak jest dowodów świadczących o wykonywaniu umówionej pracy przez R. W., np. w postaci rozliczenia zakupu paliwa, godzin pracy, użyczenia samochodu. Do akt nie przedłożono także podpisanej listy obecności.

/decyzja k.21 - 24 akt ZUS/

Odwołania od tej decyzji – numer (...), złożył R. W., sygnalizując odmowę przyznania przez ZUS – zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego. W uzasadnieniu podniósł, że od początku 2017r. – pracował (cytat k. 3) u M. G. (1) i zwrócił się do płatnika z prośbą o zatrudnienie go na podstawie umowy o pracę, ponieważ ubiegał się o kredyt, a posiadanie umowy o pracę zwiększyłoby jego zdolności kredytowe. Kilak dni po rozpoczęciu pracy – (cytat k. 3 odwr.) , w styczniu 2018 r. uległ wypadkowi, wskutek którego został operowany i musiał przejść na zwolnienie lekarskie. Nie zawarł fikcyjnej umowy o pracę. Odwołujący podkreślał, że dotychczas – współpracując na podstawie umowy zlecenie – wykonywał swoją pracę sumiennie, dlatego ubezpieczająca zgodziła się nawiązać z nim stosunek pracy. Odwołujący się wskazywał, że jego praca miała polegać na pomaganiu w szwalni. Podczas wykonywania umowy zlecenia nigdy nie pracował jako kierowca.

/odwołanie k. 3 /

W odpowiedzi na odwołania , pełnomocnik organu rentowego wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi, organ rentowy przytoczył argumentację, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 4-5 /

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. G. (1) prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą, od dnia 27.05.1993r. , pod firmą PPHU (...). Przeważającym przedmiotem działalności firmy jest produkcja pozostałej odzieży wierzchniej.

/wydruk (...) k. 21 /

Wnioskodawca R. W. urodził się (...)

Od 1 sierpnia 2016 r. do 30 listopada 2016 r. oraz od 1 lutego 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. do R. W. współpracował z M. G. (1), w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, **na podstawie umowy zlecenie**, w ramach której wykonywał czynności, polegające na pomocy w szwalni, m.in. rozwieszanie ubrań na wieszakach, dostarczanie materiałów z magazynu, przynoszenie wody i napełnianie zbiorników.

/okoliczności bezsporne, zeznania: R. W., M. G. (1) e-protokół rozprawy z dnia 13.02.2019r. płyta CD k.63, zeznania świadków: E. P. , E. T. e-protokół rozprawy z dn. 13.02.2019r. płyta CD k. 63/

W dniu 29 grudnia 2017 r. pomiędzy firmą PPHU (...), a R. W., zawarto umowę, nazwaną umową o pracę na czas określony, od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. W treści umowy wskazano, że R. W. będzie świadczyć pracę transport odzieży z wynagrodzeniem w wysokości 2.100,00 zł w pełnym wymiarze czasu pracy.

/umowa o pracę w dokumentacji pracowniczej wnioskodawcy k.1/

W aktach sprawy znajduje się zaświadczenie lekarskie, datowane na dzień 29 grudnia 2017 r., wskazujące na brak przeciwwskazań do wykonywania przez R. W. pracy określonej jako pomoc szwalni.

/zaświadczenie lekarskie w dokumentacji pracowniczej wnioskodawcy k.4/

W dniu 2 stycznia 2018 r. R. W. odbył szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

/karta szkolenia w dokumentacji pracowniczej wnioskodawcy k. 3/

R. W. został zgłoszony, za pomocą druku zgłoszeniowego (...), do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego na dzień 1 stycznia 2018 r., **w dniu 16 stycznia 2018 r.**, to jest po upływie 7-dniowego terminu na dokonanie zgłoszenia.

Od **dnia 9 stycznia 2018 r.** rozpoczęła się czasowa niezdolność R. W. do pracy, spowodowana wypadkiem i uszkodzeniem ręki. Niezdolność do pracy trwała do 7 czerwca 2018 r.

/dokumentacja medyczna wnioskodawcy k. 44, zwolnienia lekarskie (...) w dokumentacji pracowniczej wnioskodawcy/

W okresie nieobecności wnioskodawcy, M. G. (1) wykonywała czynności , polegające na transporcie odzieży.

/zeznania: M. G. (1) e-protokół rozprawy z dnia 13.02.2019r. płyta CD k.63/

Dnia 16 marca 2018r. do organu rentowego wpłynął wniosek o wypłatę dla R. W. zasiłku z ubezpieczenia chorobowego za okres od 6 marca 2018 r. do 25 marca 2018 r. Realizując swoje uprawnienia kontrolne, Zakład (...) wszczął postępowanie wyjaśniające, a następnie wydał decyzję z dnia 18 maja 2018 r. o niepodleganiu przez R. W.

ubezpieceniom społecznym jako pracownik z tytułu zatrudnienia u płatnika składek M. G. (1) od dnia 1 stycznia 2018 r.

R. W. wykonywał czynności polegające na : transporcie odzieży, wyprodukowanej w firmie płatniczki, przywoził dodatki krawieckie z hurtowni, w elastycznym czasie ; niekiedy rozpoczynał czynności od godziny 6 rano, niekiedy od 8 , niekiedy od 10, a niekiedy od 12 . M. G. (1), o różnych godzinach , dzwoniła do niego i prosiła , aby – pojechał do celu, o różnej, wskazanej – elastycznie – godzinie. Telefonowała pod numer telefonu prywatnego wnioskodawcy, nie służbowego. Podpisywał listę obecności , o godzinie , gdy przybył do firmy. Opuszczał teren firmy o różnych godzinach, także po godzinie 16.

Oprócz czynności transportowych, wnioskodawca także rozwieszał konfekcję np. bluzki na wieszakach, przynosił, z magazynu, wodę destylowaną, z przeznaczeniem dla żelazek – na salę wykończalnię. Zdarzały się sytuacje, że te czynności wykonywały inne osoby, zamiast wnioskodawcy - pomoce w szwalni.

Wnioskodawca , po 1 stycznia 2018r., wykonywał takie same czynności, jakie wykonywał przed dniem 1 stycznia 2018r.

Płatnik nie kontrolowała czynności wykonywane przez wnioskodawcę.

Jak zeznała: „nie mam potrzeby kontrolować czynności wykonywanych przez wnioskodawcę” , „w firmie bywam kiedy chcę”

/zeznania: R. W., **M. G. (1) e-protokół rozprawy z dnia 13.02.2019r. od 36 minuty 26 sekundy nagrania do 45 minuty nagrania - płyta CD k.63**, zeznania świadków: E. P. , E. T.- e-protokół rozprawy z dn. 13.02.2019r. płyta CD k. 63/

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd oparł się na dokumentach , załączonych do akt ZUS , do akt sprawy ,zeznaniach świadków: E. P. , E. T. oraz wnioskodawcy i płatnika .

Sąd nie dał wiary zeznaniom R. W. w zakresie, w jakim wskazywał na wykonywanie pracy na rzecz firmy płatnika, w rygorze stosunku pracy. Podkreślić bowiem należy, że twierdzenia jakoby R. W. miał realizować stosunek pracy na rzecz płatnika w sposób noszący znamiona stosunku pracy, nie znajdują potwierdzenia w pozostałym, zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym. W okresie, objętym niniejszym postępowaniem, R. W. nie wykonywał, na rzecz M. G. (2), czynności , w sposób odmienny niż czynności , wykonywane na podstawie umowy zlecenie, o czym sam , jednoznacznie – zeznał i co , potwierdziły zeznania płatnika i świadków. I , w tym zakresie , Sąd, dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy, gdyż odnośnie do tego elementu zeznań , wprost, znajdują one powtórzenie w pozostałym materiale dowodowym z osobowych źródeł dowodowych tzn. zeznań świadków i – samej płatniczki. Wykonywane, przez wnioskodawcę, czynności nie zmieniły swojego charakteru, w dalszym ciągu godziny wykonywania czynności pozostawały elastyczne, nieregularne. Brak było także bezpośredniego – pracowniczego - nadzoru, jaki powinien sprawować pracodawca nad pracownikiem. W ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca wykonywał pewne czynności na rzecz firmy płatnika, ale nie – nie wykonywał ich , w reżimie stosunku pracy. Natomiast - dokumentacja pracownicza R. W. została stworzona jedynie w celu uwiarygodnienia realizacji stosunku pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią **art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1 i art.11 ust.1 i art.12 ust.1** ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz.963 z późn. zm.) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Definicja pracownika, na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych, została zawarta w przepisie art. 8 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy o jakim mowa w art.8 ust.1 ww. ustawy jest równoznaczne z pojęciem stosunku pracy,

definiowanego przez **art. 22 kodeksu pracy** (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157).

Stosownie do treści art. 22§1 k. p. przez nawiązanie stosunku pracy, pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Stosunek pracy posiada szczególne cechy, które pozwalają na jego odróżnienie od innych stosunków prawnych do niego zbliżonych.

Stosunek pracy wyróżnia się:

- 1) koniecznością osobistego wykonania pracy,
- 2) podporządkowaniem pracownika pracodawcy,
- 3) wykonywaniem pracy na rzecz pracodawcy
- 4) i na jego ryzyko,
- 5) a ponadto - odpłatnością pracy.

W razie ustalenia, że, w łączącym strony stosunku prawnym, występowały elementy obce stosunkowi pracy, nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę.

Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym powstaniem stosunku ubezpieczenia. Obydwa te stosunki, jakkolwiek mają inne cele, to wzajemnie się uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy na co dzień, drugi na wypadek zdarzeń losowych. Stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją stosunku pracy i jako taki ma charakter wtórny. Ubezpieczenie społeczne nie może bowiem istnieć bez stosunku pracy. Uruchomienie stosunku ubezpieczeniowego może odnosić się wyłącznie do ważnego stosunku pracy, a więc takiego, który stanowi wyraz woli obu stron realizowania celów, którym umowa ma służyć. Jeżeli stosunek pracy nie powstał, bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet, jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu jest uwarunkowane nie tyle samym faktem zawarcia umowy o pracę i opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika, rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają, określone w art.22 k. p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli strony umowy o pracę, przy składaniu oświadczeń woli, mają świadomość tego, że osoba, określona w umowie o pracę jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to taką umowę uważa się za zawartą dla pozorów - art.83§1 k.c. Umowa ta nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 roku II UK 148/07, Lex nr 846577; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 roku II UK 321/04, OSNP 2006/11-12/190; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2001 roku II UKN 244/00, OSNP 2002/20/496; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 roku II UK 204/09, Lex nr 590241).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy R. W. faktycznie świadczył pracę na rzecz firmy PPHU (...), czy też strony zawarły, kwestionowaną umowę o pracę, wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a więc dla pozorów, ewentualnie, czy zawarta, między stronami, umowa o pracę, nosiła cechy innego stosunku prawnego niż stosunek pracy.

W ocenie Sądu, analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że R. W. **nie wykonywał aktywności** na rzecz firmy PPHU (...) **na podstawie umowy o pracę**, a zatem – swoją aktywnością nie wypełnił dyspozycji art. 22 k.p.

Z dokonanych ustaleń wynika, że R. W. wykonywał czynności polegające na : transporcie odzieży, wyprodukowanej w firmie płatniczki, przywoził dodatki krawieckie z hurtowni, w elastycznym czasie ; niekiedy rozpoczynał czynności od godziny 6 rano, niekiedy od 8 , niekiedy od 10, a niekiedy od 12 . M. G. (1), o różnych godzinach , dzwoniła do niego i prosiła , aby – pojechał do celu, o różnej, wskazanej – elastycznie – godzinie. Telefonowała pod numer telefonu prywatnego wnioskodawcy, nie służbowego. Podpisywał listę obecności , o godzinie , gdy przybył do firmy. Opuszczał teren firmy o różnych godzinach, także po godzinie 16.

Oprócz czynności transportowych, wnioskodawca także rozwieszał konfekcję np. bluzki na wieszakach, przynosił, z magazynu, wodę destylowaną, z przeznaczeniem dla żelazek – na salę wykończalnię. Zdarzały się sytuacje, że te czynności wykonywały inne osoby, zamiast wnioskodawcy - pomoce w szwalni.

Wnioskodawca, po 1 stycznia 2018r., wykonywał takie same czynności, jakie wykonywał przed dniem 1 stycznia 2018r.

Płatnik nie kontrolowała czynności wykonywane przez wnioskodawcę.

Jak zeznała: „nie mam potrzeby kontrolować czynności wykonywanych przez wnioskodawcę” , „w firmie bywam kiedy chcę”

A zatem , w ramach wykonywania, przez R. W., czynności, nie występował element podporządkowania pracowniczego. Oczywiście kształt podporządkowania pracownika może być różny, m.in. w zależności od pełnionej funkcji lub zajmowanego stanowiska. Najbardziej charakterystyczny aspekt podporządkowania określa art.100 k.p., wskazując na obowiązek pracownika stosowania się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy.

Wszystkich pracowników zatrudnionych podstawowym czasie pracy obowiązuje ta sama norma czasu pracy określona w art.129§1 k.p., pracownicy są zobowiązani do wykonywania pracy określonego rodzaju, który powinien wynikać z umowy o pracę i są rozliczani z wykonania pracy pod kątem starannego działania.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości ,że wnioskodawca wykonywał także inne czynności na rzecz firmy płatnika np. wieszania odzieży na wieszakach, przynoszenia towarów z magazynu i innych pomocniczych czynności, ale nie sposób przyjąć, by w stosunku tym występował element podporządkowania. Zgodnie z umową, nazwaną umowa o pracę, wnioskodawca miał wykonywać czynności kierowcy (transport odzieży) , tymczasem brak jest dowodów, które mogłyby świadczyć o tym, że taka praca faktycznie była przez niego wykonywana (karta pojazdu, rozliczenie paliwa, etc). Ponadto, zgromadzony w sprawie materiał – zeznania świadków – wskazuje, że wnioskodawca nie przestrzegał, mającego obowiązywać go czasu pracy , a co więcej, tego elementu stosunku prawnego, z całą pewnością, nie kontrolował płatnik składek. W ocenie Sądu, całokształt materiału dowodowego, wskazuje, że rzeczywistym celem stron spornej umowy o pracę było uzyskanie przez wnioskodawcę ochrony ubezpieczeniowej, z uwagi na wypadek, któremu wnioskodawca uległ w dniu 9.01.2018r. Sąd zwraca uwagę, że wnioskodawca został; zgłoszony do ubezpieczeń społecznych – w trakcie zwolnienia lekarskiego , dopiero w dniu 16.01.2018r. , a więc po upływie , ustawowego, 7- dniowego terminu, co implikuje uprawniona tezę , że – zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych , związane było z oczekiwaniem na świadczenia z ubezpieczenia chorobowego , a nie z nawiązaniem stosunku prawnego między stronami . I nie zmienia tej konkluzji fakt , że , jak zeznała płatnik, często taka sytuacja ma miejsce w odniesieniu do jej firmy .

Sąd zwraca uwagę na treść jednoznacznych zeznań płatnik - M. G. (1), że w okresie nieobecności wnioskodawcy, to ona wykonywała czynności , polegające na transporcie odzieży.

W przedmiotowej sprawie wskazać należy, że podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych co legitymowaniem się statusem pracownika

rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Stosunek pracy jest bowiem stosunkiem zobowiązaniowym uzewnętrzniającym wolę umawiających się stron. W sytuacji, gdy strony nie pozostają faktycznie związane stosunkiem pracy, nie można mówić o fakcie podlegania pracowniczym ubezpieczeniom społecznym. Natomiast sam fakt wykonywania, za wynagrodzeniem, określonego rodzaju czynności przez jedną ze stron na rzecz drugiej w zależności od cech danego stosunku prawnego, co do zasady może zostać zakwalifikowany, jako umowa o dzieło, umowa zlecenia lub też umowa o świadczenie usług, o której mowa w art. 750 k.c. wobec której stosuje się, odpowiednio, przepisy o zleceniu. Ocena, z jakim faktycznie stosunkiem prawnym mamy do czynienia, na gruncie przedmiotowej sprawy, pozostaje jednak poza zakresem rozważań Sądu Okręgowego, albowiem przedmiotem zaskarżonej decyzji była wyłącznie umowa o pracę.

Przedstawione wyżej rozważania jednoznacznie wskazują, iż zawarta umowa o pracę i sposób jej realizacji, **nie odpowiada dyspozycji art.22 k.p.**

Ugruntowane w judykaturze jest stanowisko, że pozorności umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy, mimo, zawarcia umowy – praca w ogóle nie jest świadczona, ale i wtedy gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5.10.2006r. I UK 324/06 LEX nr 331289)

Wobec powyższego Sąd uznał, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca niepodleganie przez R. W. od dnia 1 stycznia 2018 r. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...) odpowiada prawu i na podstawie art.477¹§1 k.p.c. w punkcie 1 sentencji wyroku oddalił odwołania.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od R. W. i M. G. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po 90 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił, stosownie do treści art. 98 k.p.c oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804)

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć M. G. (1)